

רע"פ 3808/16 - צקר בונה הצפון בע"מ, עבד עבאס אלגאני, תאمير
יזמות ובניה בע"מ, חAMD מורהD נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 3808/16

- כבוד השופט ח' מלצר
1. צקר בונה הצפון בע"מ
2. עבד עבאס אלגאני
3. תאмир יזמות ובניה בע"מ
4. חAMD מורהD

לפני:
המבקשים:

נ ג ד

המשיבה:

מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דיןו של בית המשפט
המחוזי בנצורת (כב' השופטים: א' הלמן, י' שטרית וס'
דבור) מתאריך 15.04.2016, בע"פ 12244-07-15.

בשם המבקשים 1, 3-4: עו"ד ג'רייס דחDOI

בשם המבקש 2: עו"ד דריה גולדין

בשם המשיבה: עו"ד נעם רוזינק

החלטה

1. בפני בקשה רשות ערעור על פסק דיןו של בית המשפט המחוזי בנצורת (כב' השופטים: א' הלמן, י' שטרית, ס' דבור), בע"פ 12244-07-15, במסגרתו נדחה ערעורם של המבקשים על פסק דיןו של בית המשפט השלום בנצורת (כב' השופט נ' אדריס) בת"פ 09-07-22439.

עמוד 1

במסגרת גזר הדין הושטו על המבוקש 2 (להלן: עבאס) העונשים הבאים: 15 חודשי מאסר לrixio בפועל; עונשי מאסר על תנאי, בתנאים שפורטו בגזר הדין; וקנס בסך 100,000 ש"ח, או 6 חודשים מאסר תמורה. על המבוקש 4 (להלן: מורהד) נגזרו העונשים הבאים: 26 חודשים מאסר לrixio בפועל; עונשי מאסר על תנאי, בתנאים שפורטו בגזר הדין וקנס בסך 150,000 ש"ח, או 9 חודשים מאסר תמורה.

בנוסף, על המבוקשת 1 (להלן: חברת צקר)-המבוקשת 3 (להלן: חברת תאмир), כל אחת, הושת קנס בסך 100,000 ש"ח.

כבר כתע אצ"ן כי בתאריך 02.06.2016, הוריתי על עיקוב ביצוע עונש המאסר שהושת על המבוקש 2 (להלן: עבאס), לבקשתו, וזאת עד למתן החלטה אחרת.

אציג להלן את הנתונים הדרושים להכרעה בבקשתה.

רקע

2. כנגד המבוקשים הוגשו שני כתבי אישום נפרדים לבית משפט השלום הנכבד, שאוחדו בשל ההוכחות בשל קיומה של מסכת עובדתית משותפת, כמפורט להלן:

(א) כתב האישום הראשון - בתאריך 16.06.2009 הוגש לבית משפט השלום הנכבד כתב אישום כנגד חברת צקר, וב鹵ג עבאס, שלפי הנטען היה מנהלה הפעיל של חברת צקר (ת"פ 22468-07-09). לפי הנטען, בתקופה שבין החודשים אפריל-דצמבר 2007, חברת צקר ו-UBEAS ניקו מס תשומות שלא כדין, במטרה להגדיל את הוצאותיה של חברת צקר, ובכך להתחמק מתשלום מס. לפי הנטען, מס התשומות קוזע על פי 44 חשבונות מס, שנרשמו על שמה של חברת תאмир. בגין החשבונות הנ"ל, קר נטען, לא התקיימה כל עסקה בפועל בין חברת צקר לבין חברת תאмир. עוד נטען כי סכום החשבונות שקווזו בדו"חות התקופתיים של חברת צקר היה: 21,381,204 ש"ח, כאשר סכום המס, שהחברת צקר ניסתה להתחמק משלם, היה: 3,314,204 ש"ח.

במסגרת כתב האישום הראשון הנ"ל - חברת צקר ו-UBEAS הואשמו ב-44 עבירות של ניכוי מס תשומות מבלתי שיש להם מסמך כאמור בסעיף 38 לחוק מס ערך נוסף, התשל"ז-1975 (להלן: חוק מע"מ), בנסיבות חמימות - עבירה לפי סעיף 117(ב)(5) לחוק מע"מ, יחד עם סעיפים 117(ב)(3), ו-119 לחוק מע"מ.

(ב) כתב האישום השני - באותו מועד (תאריך 16.06.2009) הוגש כתב אישום נפרד כנגד חברת תאмир, וב鹵ג מורהד, מי שלפי הנטען היה מנהלה הפעיל (ת"פ 22439-07-09) (להלן: כתב האישום השני). כתב האישום השני, כולל ארבעה אישומים, בהם נטען, בתמצית, כדלקמן:

(1) באישום הראשון נטען כי במהלך החודשים אפריל-דצמבר 2007, חברת תאمير ו-מוראדי קייזו תשומות בגין ב-31 Cheshbonot מס על שם העסק: "קוד הילה בע"מ" (להלן: חברת קוד הילה), וזאת במטרה להגדיל את הוצאה של חברת תאمير, ולהתחמק מתשלום מס. לפי הנטען, בגין 31 החשבונות הנ"ל לא התקיימה כל עסקה בפועל. לטענת המשיבה, סכום החשבונות שקייזו בדוחות התקופתיים של חברת תאmir, היה: 20,441,906 ש"ח, כשהם בגין היה: 3,168,495 ש"ח.

(2) באישום השני נטען כי במהלך התקופה שבין החודשים אפריל-דצמבר 2007, מוראדי הוציא 44 חשבונות מס על שם חברת תאmir לפיקודת חברת צקר. לפי הנטען, בגין החשבונות הנ"ל לא התקיימה כל עסקה בין חברת צקר לבין חברת תאmir ו-מוראדי. לטענת המשיבה, הסכם שהוציא מוראדי על שם חברת תאmir במסגרת חשבונות אלו היה: 21,381,962 ש"ח, כשהם בגין היה: 3,314,204 ש"ח.

(3) באישום השלישי נטען כי במהלך התקופה שבין החודשים מאי-נובמבר 2007, חברת תאmir הגישה, באמצעות מוראדי, דוחות תקופתיים כזובים לשפטונות מע"מ, בהם דרשה מס תשומות בסכומים העולים על הסכומים הרשומים בספריה הנהלת החשבונות של חברת תאmir, וזאת במטרה להגדיל את הוצאות חברת תאmir, ולהתחמק מתשלום מס. לפי הנטען, סכום המס שחברת תאmir ומוראדי ניכו בגין בדוחות התקופתיים של חברת תאmir היה: 110,483 ש"ח.

(4) באישום הרביעי, שייחס למוראדי בלבד, נטען כי בתאריך 14.01.2008 מוראדי נתקבש בתום חקירתו למציא תלוקרי מסמכים של חברת תאmir. לפי הנטען, מוראדי לא ענה לדרישת החוקרים, והמסמכים הנ"ל נתפסו לאחר מכן בידי החוקרים, במשרדו של יו"ץ המס, שטיפל בהנהלת החשבונות של חברת תאmir.

בגין שלושת האישומים הראשונים לכתב האישום השני – ייחסו לחברת תאmir ו-למוראדי, בכללו, 37 עבירות של ניכוי מס תשומות, מבלי שהיא להם מסמך כאמור בסעיף 38 לחוק מע"מ, עבירה לפי סעיפים 117(ב)(5) ו-119(ב)(3) לחוק מע"מ, כאשר לפי הנטען 31 מן העבירות בוצעו בנסיבות מחמירויות, עבירה לפי סעיף 117(ב)(2) לחוק מע"מ. בנוסף, ייחסו לחברת תאmir ולמוראדי – 44 עבירות של הוצאה חשבונות מס מבלי שעשו, או התching'בו לעשות עסקה, שלגביה הוציאו את החשבונות, עבירה לפי סעיף 117(א)(5) לחוק מע"מ, ו-44 עבירות של שימוש במרמה, או תחבולה, עבירה לפי סעיף 117(ב)(8) לחוק מע"מ.

באישום הרביעי לכתב האישום השני – מוראדי הושם בכר שסירב, או נמנע מלמסור מסמך, פנקס, או דוגמה שהוא חייב למסר, לאחר שנדרש לעשות כן, עבירה לפי סעיף 117(א)(1) לחוק מע"מ.

3. המחלוקת העיקרית בין הצדדים במהלך בפני בית משפט השלום הנכבד התמקדה בשאלת האם עסקאות כוח האדם, במסגרתן חברת קוד הילה סיפקה עובדים לחברת תאmir (עובדים, אותן חברת תאmir סיפקה בתורה לחברת צקר) – היו עסקאות פיקטיביות, או שמדובר בעסקאות אמת (ראו: פיסකאות 8-9 להכרעת הדיון).

4. בתאריך 12.01.2015 בית משפט השלום הנכבד הריע את המבקרים, לאחר שמייעת ראיות, במיחס להם

בכתב האישום המאוחדים. בית משפט השלום הנכבד קבע בהכרעת דין, בין היתר, כי בין המבוקשים לא התקיימה כל פעילות עסקית בפועל (ראו: פיסקה 72 להכרעת הדין).

5. بتاريخ 06.05.2015 בית משפט השלום הנכבד גזר את דין של המבוקשים. במסגרת זאת נקבע, בין היתר, כי מתחם העונש ההולם בעניינו של עבאס נع, בנסיבות, בין 10 ל-30 חודשים מאסר בפועל, וכי מתחם העונש ההולם בעניינו של מוראד נע, בנסיבות, בין 15 ל-40 חודשים מאסר בפועל. לאחר איזון שיקולי העונשה השונים, בית משפט השלום הנכבד השית על המבוקשים את העונשים הנזכרים בפסקה 1 שלעיל.

6. המבוקשים הגיעו ערעור על פסק דין של בית משפט השלום הנכבד. המשיבה ערערה, מנגד, על קולות העונש שנגזר על המבוקשים. بتاريخ 05.04.2016 בית המשפט המחווי הנכבד דחה את שני הערורים. עם מתן פסק הדין, בית המשפט המחווי הנכבד עיכב את ריצוי עונשי המאסר שהושתו על עבאס ו-מוראד, לבקשתם, וזאת עד לתאריך 05.06.2016 ומוראד החל לרצות את עונשו, כפי שנקבע בתאריך זה.

7. بتاريخ 11.05.2016 הוגשה בקשה בקשה לרשות הערעור. עבאס החליף את י'צוגו, ובתאריך 26.05.2016, באת-כוחו הנווכחת של עבאס הגישה בקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר שהושת עליו בבית משפט זה. במסגרת הבקשה נטען, בין היתר, כי עבאס מבקש להסיר את המחדלים בעניינו, וכי הוא מצוי במצב ומתח עם צצבי המשיבה בהקשר זה. עוד וטענו כי עבאס נפל קרבן לשוד אחרים, במסגרתו הוא נפצע, והוא סובל, כרגע, מכאב בעקבות אירוע זה, ואף נזקק לעبور צינטור, וניתוח מתקן ברגל ימין בעקבות האירוע הנ"ל. באת-כוחו של עבאס בקשה גם להפריד את הדיון בעניינו, תוך מיקוד הדיון לעניין העונש בלבד.

8. המשיבה הודיעה בתגובה כי היא מתנגדת לדחיה מועד התVICזבות לריצוי עונש המאסר. לאחר מכן, כאמור, בפסקה 2 שלעיל, הוריתי על עיכוב ביצוע ארעי של עונש המאסר שהושת על עבאס.

טענות הצדדים

9. המבוקשים מעלים בבקשתם, הנפרשת על פני 104 סעיפים, ארבע טענות עיקריות, אשר לטענתם מהוות: "שאלות משפטיות /או ציבוריות שקשה להתעלם מהן ויש מקום לדון בהן באופן ענייני" (שם, בפסקה 19). תמצית טענות המבוקשים היא זו:

(א) לטענת המבוקשים, הרשעתם לא הוכחה מעבר לספק סביר והוא מבוססת כולה על ראיות נסיבתיות. לשיטת המבוקשים, הם הוכיחו כי ההתקשרות העסקית בין החברות השונות לא הייתה פיקטיבית, אלא התרחשה בפועל.

(ב) המבוקשים טוענים כי מנהל חברתקווד הילא לא העיד מטעם המשיבה, וכי בהדר עדות זו - לשיטתם, אין בסיס להרשעתם.

(ג) לגישת המבוקשים - החומר החשובנאי אותו המשיבה דרצה ממוראד בחקירהו, נמצא ברשותה של המשיבה.

(ד) המבקרים טוענים עוד כי בית המשפט השלים הנכבד לא שקל לטובתם את העדרו של נזק לкопת המדינה כתוצאה מעשייהם.

10. המבקרים טוענים, לחילופין, כי העונש שנגזר עליהם סוטה באופן קיצוני מרף הענישה המקובל בעבירות בהן הורשו, וכי לא נשקלו לטובתם: חלוף הזמן, נסיבותם האישיות, ובפרט נסיבותו הרפואיות של עבאס, ומהלתו של בנו, שלא אפרט בעניינה כaan, ושתוארה בהודעתה באת-כחו של עבאס מتأרך 26.05.2016.

11. המשיבה טעונה בתגובה, שהוגשה בהתאם להחלטתי שהורתה לה לעשות כן, כי דין הבקשה להידוחות, באשר היא איננה עומדת באמות המידה שהותו בפסקתנו לצורך מתן רשות ערעור. לטענת המשיבה, המבקרים שבים בבקשתם על טענות שהועלו ונדחו לגוף בידי בית המשפט המחויזי הנכבד, וכי עיקר הבקשה מכוננת נגד קביעות שבעובדה - דבר שאין מקום להתערב בו ב"גelog שלישי". המשיבה טעונה עוד כי העונש שהושת על המבקרים אכן מצדיק מתן רשות ערעור, בשם לב לכך שטענות המבקרים לעניין העונש נבחנו כבדיע בידי הערכאות השונות.

התפתחויות נוספות

12. בתאריך 18.09.2016 באת-כחו של עבאס עידכנה כי בעקבות השוד הנטען הנ"ל - עבאס הופנה לבדיקות פיזיולוגיות שונות, והוא צפוי לעבור ניתוח נירוכירורגי. לדבריה, עבאס טרם החלים מאירוע הפגיעה, מושא השוד הנטען, ומצבו הבריאותי העדכני, כך נטען, אינו תקין. עוד נמסר כי מחלת בנו של עבאס מצוייה ברגرسיה.

13. המשיבה מסרה בתגובה להודעה הנ"ל כי עבאס לא העלה כל טענה בעניין השוד הנטען בפני בית המשפט המחויזי הנכבד והבהירה כי הגיעה קיים מি�თאמ בין ההליכים הרפואיים בהם עבאס נוקט לבין ההליך המשפטי. בנוסף הודגש כי עבאס איננו טוען כי מצבו הרפואי מנע ממנו לרצות את עונשו, ובכל מקרה לא מדובר בבעיות רפואיות השוללות, כך נטען, רצוי עונש מאסר בפועל.

דין והכרעה

14. לאחר עיון בבקשתה, בחומר שצורף אליה, בתגובה המשיבה לבקשתה, ובהודעות הצדדים, מושאי ההתפתחויות הנוספות בעניינו של עבאס - הנסי סבור כי דין הבקשה הידוחות. אולם מסקنت זו להלן.

15. הלכה היא כי בבקשת רשות ערעור ב"גelog שלישי" תתקבל רק במקרים מיוחדים, בהם מתעוררת שאלה משפטית רחבה היקף וכבדת משקל, בעלת השכלה ציבורית החורגות מעניינים הקונקרטי של הצדדים לבקשתה, או בנסיבות המעוררות חשש מפני עיות דין, או אי-צדק בולט שנגרם למבקר (ראו: רע"פ 3101/15 אבו רמלה נ' מדינת ישראל, פיסקה 11 (25.05.2015); רע"פ 4150/15 בר כוכבא נ' מדינת ישראל (18.06.2015)).

הבקשה שבפני איננה עומדת בקריטריונים שנקבעו בפסקה למתן רשות ערעור "בגelog שלישי" באשר היא איננה חורגת מעבודות המקרה הקונקרטי, ואייננה מעוררת כל שאלה משפטית עקרונית. כמו כן לא מצאת כי נגרם למבקרים

עיוות דין, או כי מתקיימים בעניינים שיקולי צדק התומכים במתן רשות ערעור בענייננו.

די בכך כדי לדוחות את הבקשה.

16. זאת ועוד – בקשה רשות ערעור מועתקת בעירה מהודעת הערעור שהוגשה לבית המשפט המחויז הנכבד (ראו: פיסקה 37 לתגובה המשיבה לפירוט ההקבלות הרבות בין הودעת הערעור לבקשתה). כבר נפסק כי העתקת עיקרי הטעונים מכתב הערעור מעידה כי מטרת הבקשה אינה אלא ניסיון לקיים "סיבוב נוסף", או ליצור "מקצת שיפורים", ומטרות מעין אלה אינן מצדיקות, כלל, היעתרות לבקשת רשות ערעור (השוו: רע"פ 3572/15 אלימלך נ' מדינת ישראל, פיסקה 12 (18.05.2016)).

17. מעבר לדבר, גם לגופם של דברים דין הבקשה להידוחות. בית משפט השלום הנכבד ביסס את הרשותו, בין היתר, על התרשומות הבלתי אמצעית מהעדים שבפניו, בצד חיזוקים חיוניים, ובכלל זאת חיזוק אובייקטיבי שנמצא לאחר עיון בחשבונות עצמן (ראו: פיסקאות 65-66, 71 להכרעת הדין).

בבית המשפט המחויז הנכבד השתכנע אף הוא כי התשתית הראיתית בתיק מוכיחה מעבר לספק סביר את אשמתם של המבקרים, וזאת לאחר שדן אף הוא בעיקרי הראיות בתיק (ראו: פיסקה 24 לפסק הדין). במסגרת פסק דין של בית המשפט המחויז הנכבד נקבע, בין היתר, כדלקמן:

"מהראיות הרבות שהביאה המשיבה, עולה תמונה ברורה, שאינה מותירה מקום לספק, כי העסקאות בין המערערים (כאן ובהן ביצوط זה, המבקרים – ח"מ) לא היו עסקאות אמת, וכי החשבונות שהוצאו אין חשיבות אמיתיות, באופן שמכחית את קיומו של יסוד הכוונה הפלילית. בין יתר הדברים עליהם עמד בית המשפט קמא, ניתן למנות את ההתחממות הבוטה של המערערים ממתן תשובה, את התשובות ללא הגינויות שנמסרו לחוקרים, את הסתרות והשקרים, את העדר הפרטים (המערערים לא ידעו למסור פרטיהם על עובדים ועל אחרים אליהם הם נשלו), ואף על פי שתכליתם היחידה, ולשם כך החברה נוצרה, היא אספהket עובדים)... בית המשפט קמא סקר בהרחבה את עדויות התביעה... וכן בבחן היבט את גרסאות המערערים, שהותירו עליו רושם בלתי מיהימן. בית המשפט קמא התרשם כי גרסאות המערערים לא היו ראויות לאמון, היו רוויזות סתיות, תמיינות ואף נתגלו בהן שקרים של ממש..." (שם, בפסקה 24; ההדגשות שלי – ח"מ).

לא מצאתי טעם טוב להתערב בקביעות עובדיות אלו, כמו גם ביחס לקביעות, מושא הרשותו של מורהד הנ"ל – המבוססות כולן על הראיות השונות שהובאו בעניינים של המבקרים. בהקשר לכך כבר נפסק כי בכלל לא תתערב ערכתה הערעור בנסיבות, אשר נקבעו על-ידי הערכאה הדינונית, וזאת בשל העדיפות המקנית לערכאה המבררת. דברים אלו נכונים מכך וחומר כאשר עסקינו בבקשתה למתן רשות ערעור ב"גלאול שלישי" (ראו: רע"פ 2136/14 מושא נ' מדינת ישראל, (24.03.2014); רע"פ 14/14 8276/14 עזיהה נ' מדינת ישראל (15.02.2016); רע"פ 15/15 8003/15 מלכה נ' מדינת ישראל, פיסקה 12 (17.08.2016)).

18. בנוסף לא מצאתי כי הגנטם של המבקרים נפגעה בכך שמנהל חברת קוד הילה לא הובא להעיד בבית המשפט המחויז הנכבד,��בע, כאמור, כי בתיק זה הובאו: "ראיות רבות", שעליה מהן: "תמונה ברורה, שאינה מותירה

"מקום לספק", בכר שהעסקות בין המבוקשים לא היו עסקאות אמת (ראו: פיסקה 24 לפסק הדין). נפסק גם כי המבוקשים לא הראו כיצד או הבאת מנהלה של חברת קוד הילא לעדות, פגע בהגנתם, וזאת, שעה שאותו עד, כך נקבע, בחר לשמר על זכות השתקה בחקירותו.

19. אשר לעונש שנגזר על המבוקשים - כבר נפסק כי אין בהשגה על חומרת העונש בכך להצדיק מתן רשות ערעור, כמעט יוצאי דופן בהם העונש חרוג באופן קיצוני ממדיניות הענישה הרואיה והמקובלות בעבירות דומות (ראו: רע"פ 1688/14 צ' נ' מדינת ישראל, פיסקה 6 (09.03.2014)). נקבע גם כי, ככל, הרשעה בעבירות מס מצדיקה הטלת עונש מאסר אחורי סורגי ובריח, לצד הטלת Kens כספי, זאת, בשל פגיעתן הקשה בkopפה הציבורית, ובעקירון השווין (ראו: רע"פ 3120/14 נעים נ' מדינת ישראל, פיסקה 11 (08.05.2014)). בהקשר זה, כבר נאמר ב-רע"פ 7450/09 הדר חיפה בע"מ נ' מדינת ישראל (24.09.2009) כדלקמן:

"... אדם המסתמך על חשיבותה שאינה משקפת עסקת אמת לצורך ניכוי תשומות, חזקה עליו כי הוא מתכוון להקטין בדרך זו את סכום המס בו הוא חייב, ובכך, יש משומן כוונה להתחמק מתשלום מס... עסוק המסתמך על חשיבותה שאינה משקפת עסקת אמת, לניכוי תשומות, מתכוון להקטין בדרך זו, שלא כדי, את סכום המעו"מ שעלוי לשלם, ובכך יש משומן כוונה להתחמק מתשלום מס. השאלה אם העוסק ידע או חיש, כי העוסק שהוציא את החשובות הכווצבת לא שילם למס ערך נוסף את סכום המעו"מ הננקוב בחשובות, אינה מעלה או מורידה... לא מצאתי כי אותה הלכה מחייבת בחינה מחדש" (שם, פיסקה 4; בהשראת הפניות - ח"מ).

20. אכן נראה כי בא-כחו של עבאס פנתה לבא-כח המשיבה לצורכי הסרת המחדלים בעניינו, אולם עד למועד זה לא הוגשה כל הودעה לפיה המחדלים אמנים הוסו. בכל מקרה, קר נפסק, הסרת המחדל איננה מהוות תחליף לענישה, והיא אף איננה ערכובה לכך שלא יוטל על עבריין המס עונש מאסר בפועל (ראו: רע"פ 7851/13 עדזה נ' מדינת ישראל, פיסקה 22 (03.09.2015). בענייננו נקבע כי העבירות בהן המבוקשים הורשוו בוצעו במשך חודשים, בשיטתיות ובתכנון, כאשר כל התנהלותם של המבוקשים מכוונת למטרה של התהמקות מתשלום מס אמת (ראו: פיסקה 16 לגזר הדין; פיסקה 34 לפסק הדין), ומה גם שלא מצאתי כי העונש שנגזר על המבוקשים חרוג ממדיניות הענישה הרואיה והמקובלות במקרים דומים (ראו, למשל: רע"פ 3043/14 לוגסי נ' מדינת ישראל (16.06.2014)).

21. בית משפט השלום הנכבד נתן ביטוי בגזר הדין לחולף הזמן ממועד ביצוע העבירות בהן הורשוו המבוקשים; לעומתם הנקי עד למועד ביצוע העבירות. ניתן אף משקל לנזק הצפי למשפחתם של המבוקשים כתוצאה מהעונש, וכן לנסיבות האישיות של עבאס, ובכלל זאת למצבו הרפואי המורכב של בנו. בנסיבות אלו לא מצאתי כי העונש שהושת על המבוקשים מצדיק התurbות בו ב"גלאול שלישי".

22. ביחס למצבו הרפואי הנטען של עבאס - כבר נפסק כי גורמי הרפואה בשירות בתי הסוהר ערוכים לטפל באסירים במצבים רפואיים שונים, וחזקה היא שעבאס קיבל את הטיפול הרפואי לו הוא זקוק גם בין כותלי בית הסוהר (ראו: רע"פ 1076/16 כהן נ' מדינת ישראל, פיסקה 9 (11.02.2016)).

23. נכון כל האמור - הבקשה נדחתת, ועימה נדחתת גם הבקשה להפרדת הדיון בעניינו של עבאס.

עבאס יתיצב, איפוא, לריצוי מאסרו, בבית מעצר קישון בתאריך 07.03.2017 עד השעה 10:00, או על פי החלטת שב"ס, כשברטותו תעודת זהות או דרכון. על עבאס לתאמ את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למילוי מוקדם, עם ענף אבחן ומילוי של שב"ס, טלפונים: 08-9787377, 08-9787336. התנאים שנקבעו על ידי הערכאות הקודמות לעיכוב ביצוע עונש המאסר – יעדמו בתוקף עד להתייצבותו של עבאס לריצוי עונשו.

ניתנה היום, י' בשבט התשע"ז (6.2.2017).

שפט